

Lakiosasto

21.1.1999

Työeläkelaitoksille

I LEL:N TULEVAN AJAN PALKAN LASKENTA ON MUUTTUNUT**II TEL:IIN MUUTOKSIA VANHENTUNEIDEN LAKIVIITTAUSTEN VUOKSI****III MYEA:N 1 § ON MUUTTUNUT**

1

UUSI LEL:N TULEVAN AJAN PALKAN LASKENTATAPA

Yleiskirjeessä A 34/98 on kerrottu hallituksen esityksestä (HE 180/1998 vp), jolla LEL:n tulevan ajan palkan laskentatapaa esitetään muutettavaksi.

Nämä LEL:n muutokset tulivat voimaan 1.1.1999 lukien (laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 a §:n muuttamisesta, 1041/1998). Muutokset hyväksyttiin hallituksen esityksen mukaisesti. Uusia säännöksiä sovelletaan eläkkeisiin, joissa eläketapahtuma sattuu 1.1.1999 tai sen jälkeen.

Samassa yhteydessä muutettiin myös LEA:n 6 §:n 1 ja 2 momenttia. 6 §:n 1 momentin muutos liittyy LEL 7 a §:n 3 momentin muutokseen. LEA 6 §:n 2 momenttiin on tehty itsenäinen, eläkepalkan laskentaan vaikuttava muutos.

Laki ja asetus (asetus lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen 6 §:n muuttamisesta, 1049/1998) ovat liitteenä.

Muutosten sisältö

LEL:n tulevan ajan palkkaa laskettaessa työntekijän palkat otetaan huomioon jo sen kalenterivuoden alusta, jona hän täyttää 23 vuotta (LEL 7 a § 3 mom.).

Tulevan ajan palkan laskennassa käytettävästä ajasta ei enää vähennetä sitä aikaa, jolta henkilö on saanut työsuhteen kanssa samanaikaisesti työeläkelisään oikeuttavaa etuutta, jos tämä samanaikaisen työsuhteen palkka otetaan huomioon tulevan ajan palkkaa laskettaessa (LEL 7 a § 4 mom.).

Keskipalkkaa laskettaessa vakuutusvuosista vähennettävät työeläkelisään oikeuttavat päivät muutetaan vastaamaan 360 päivää kertomalla etuuspäivät luvulla 360 ja käyttämällä jakajana kunkin etuuslajin osalta

Lakiosasto

21.1.1999

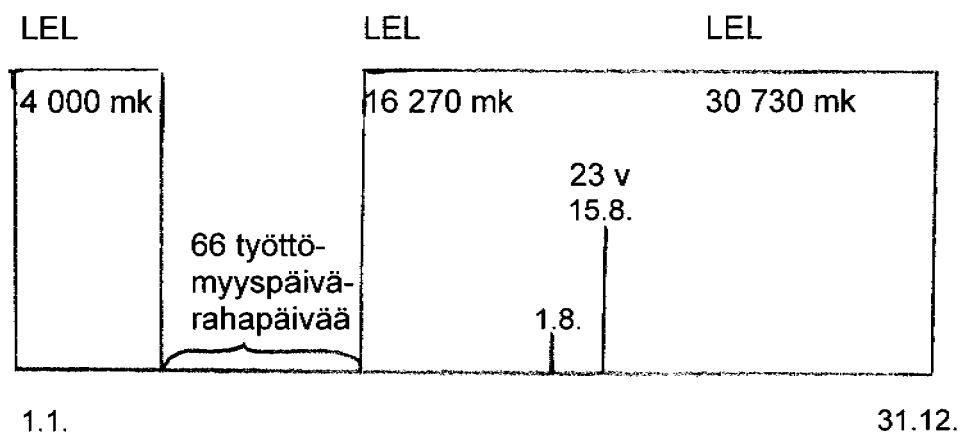
niiden päivien lukumäärää, joilta etuutta voidaan keskimäärin enintään vuodessa maksaa (LEA 6 § 2 mom.)

TaEL:n tulevan ajan palkka lasketaan samalla tavoin kuin LEL:ssä.

Esimerkki LEL:n tulevan ajan palkan laskentamuutoksesta (LEL 7 a § 3 mom.).

LEL-työntekijä on täyttänyt 23 vuotta 15.8. ja on ansainnut sinä vuonna LEL-ansioita yhteensä 51 000 markkaa. Ansioista 20 270 markkaa hän on ansainnut ennen 23 vuoden täyttämiskuukautta ja 30 730 markkaa elokuun alusta vuoden loppuun mennessä.

Hän on saanut työttömyyspäivärahaa 66 päivältä vuoden alkupuolella.

LEL-keskipalkan laskenta, kun eläketapahtuma on 1.1.1999 tai sen jälkeen:

Tulevan ajan keskipalkkaa laskettaessa LEL-ansiot otetaan huomioon koko vuodelta. Jakajana on siten 360 päivää. Tästä ajasta vähennetään samana vuonna olleet työeläkelisään oikeuttavat päivät.

Työeläkelisäpäivät muunnetaan kalenteripäiviksi:

$$360 \text{ pv} \times 66 \text{ pv} : 264 = 90 \text{ pv}$$

$$\text{Ko. kalenterivuoden ansainta-aika: } 360 \text{ pv} - 90 \text{ pv} = 270 \text{ pv}$$

$$\text{LEL-keskipalkka tältä vuodelta on } 30 \times 51\,000 \text{ mk} : 270 \text{ pv} \\ = 5\,666,67 \text{ mk/kk.}$$

Karttunut eläke

lasketaan edelleen LEL-ansioista 23 vuoden iän täyttämiskuukauden alusta lukien.

Lakiosasto

21.1.1999

Esimerkki työeläkelisään oikeuttavien päivien vähentämisestä LEL:n tulevan ajan palkkaa las-
keltaessa (LEA 6 § 2 mom.)

Työntekijän sairaus ja työkyvyttömyys on alkanut 1.2.1999

vuosi	LEL-ansiot	kk:t	tt-pvr. (22)	kunt.raha (30)	K:n kunt. raha (25)
1993	108 000	12			
1994	90 000	12	42		
1995	54 000	12	44	120	
1996	63 000	12		120	25
1997	72 000	12			100
1998	90 000	12	50		
yht	477 000	72	136	240	125

Työeläkelisään oikeuttavat eri etuuslajien etuuspäivät muutettuina kalenteri-
päiviksi:

Työttömyyspäivät:

$$\frac{360}{264} \times 136 = 185 \text{ pv}$$

Työeläkelakien mukaiset kuntoutusrahapäivät:

$$\frac{360}{360} \times 240 = 240 \text{ pv}$$

Kelan kuntoutusrahapäivät:

$$\frac{360}{300} \times 125 = 150 \text{ pv}$$

Yhteensä = 185 + 240 + 150 = 575 pv

Tulevan ajan keskipalkka:

LEL-keskipalkan laskennan perusteena olevia vakuutusvuosia on 6 =
72 kk = 2160 pv, joista vähennetään työeläkelisään oikeuttavat etuus-
päivät = 2160 - 575 = 1585 pv

$$30 \times \frac{477\,000}{1585} = 9\,028,39 \text{ mk/kk}$$

Lakiosasto

21.1.1999

2
TEL:N MUUTOKSET

Vuoden 1999 alusta tulivat voimaan myös hallituksen esitykseen 180/1998 vp sisältyneet TEL:n muutokset, joilla lähinnä korjataan TEL:ssä olleita vanhentuneita viittauksia lainkohtiin, jotka ovat muuttuneet työeläke- ja muussa lainsäädännössä tapahtuneiden muutosten takia. Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta (1040/1998) on liitteenä. Laki hyväksyttiin hallituksen esityksen mukaisena.

3
MYEA:N MUUTOS

Liitteenä on myös asetus MYEA:n 1 §:n muuttamisesta (920/1998), joka on tullut voimaan 1.1.1999.

4
TILAUKSET

Ruotsinkielisiä lakeja ja asetuksia voi tilata Oy Edita Ab:sta, puhelin (09) 5660 566.

ELÄKETURVAKESKUS

Helena Tapio

Riitta Korpiuoma

N:o 1041

Laki**lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/1962) 7 a §:n 3 ja 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 7 a §:n 3 momentti laissa 560/1993 ja 4 momentti laissa 1483/1995, seuraavasti:

7 a §

Tulevan ajan palkkaa laskettaessa otetaan huomioon palkat sen kalenterivuoden alusta, jona työntekijä täyttää 23 vuotta. Tätä ennen ansaitut palkat otetaan huomioon vain siltä osin kuin ne on ansaittu sinä kalenterivuonna, jona työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma on saatu tai jona 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu 540 päivän ajanjakso on päättynyt tai kolmena sitä välittömästi edeltäneenä kalenterivuonna.

Laskettaessa 1 momentissa tarkoitettua markkamäärää, josta keskimäärin on suoritettu vakuutusmaksu, ei oteta huomioon aikaa, jolta työntekijä on ennen eläketapahtumavuotta saanut työntekijäin eläkelain

7 f §:n 1 momentin mukaista työeläkelisään oikeuttavaa etuutta. Huomioon voidaan kuitenkin ottaa ne työeläkelisään oikeuttavat etuuspäivät, joiden aikana työntekijä on ollut tämän lain, taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain tai työntekijäin eläkelain mukaisessa sellaisessa ansiotyössä, josta saadut ansiot otetaan 1 ja 2 momentin mukaan huomioon tulevan ajan palkkaa laskettaessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Lakia sovelletaan sellaisiin eläkkeisiin, joissa eläketapahtuma sattuu tämän lain voimaan tultua.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*HE 180/1998
StVM 23/1998
EV 160/1998

N:o 1049

Asetus**lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen 6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen (184/1962) 6 §, sellaisena kuin se on asetuksissa 1658/1993 ja 1507/1995, seuraavasti:

6 §

Määrättäessä eläkelain 7 a §:n 1 momentissa tarkoitettua vakuutetun palkan markkamäärää, josta keskimäärin on suoritettu vakuutusmaksu, jaetaan mainitussa momentissa tarkoitetuilta vakuutusvuosilta suoritettujen vakuutusmaksujen perusteena olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen mukaisesti korjattujen ja sanotun lain 7 a §:ssä tarkoitettulla tavalla työntekijäin eläkemaksun määrällä vähennettyjen palkkojen yhteismäärä vastaavien vakuutusvuosien lukumäärällä. Vakuutusvuodesta, jona työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma on alkanut, otetaan kuitenkin huomioon vain se osa, joka oli kulunut ennen sanotun sairauden, vian tai vamman alkamista. Vuosi 1962 otetaan huomioon enintään puolena vuotena.

Vakuutusvuosista vähennetään vakuutetun 1 momentissa huomioon otettavana aikana saamat työntekijäin eläkelain 7 f §:n 1 ja 4 momentissa tarkoitettut, työeläkelisään oikeuttavat täydet päivät, jos eläkelain 7 a §:n 4 momentin viimeisestä virkkeestä ei muuta seuraa. Kunkin etuuslajin mukaisten päivien lukumäärä muutetaan ennen vähennystä vastaamaan 360 päivää kertomalla se luvulla 360 ja jakamalla tulos niiden päivien lukumäärällä, joilta tätä etuutta voidaan vuodessa keskimäärin enintään maksaa.

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Asetusta sovelletaan sellaisiin eläkkeisiin, joissa eläketapahtuma sattuu tämän asetuksen voimaan tultua.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1040

Laki**työntekijäin eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 6 a §:n 4 momentin 1 kohta, 6 b §:n 3 momentti, 7 c §:n 1 momentti, 8 §:n 4 momentin 3 ja 13 kohta, 12 §:n 1 momentin 3 kohta ja 19 a §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 6 a §:n 4 momentin 1 kohta ja 6 b §:n 3 momentti laissa 559/1993, 7 c §:n 1 momentti laissa 1482/1995, 8 §:n 4 momentin 3 kohta laissa 571/1993 ja 13 kohta laissa 663/1985, 12 §:n 1 momentin 3 kohta laissa 1293/1996 ja 19 a §:n 2 momentti laissa 1167/1996, seuraavasti:

6 a §

Tuleva aika luetaan työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeuttavaksi ajaksi myös sellaisen työsuhteen perusteella, jonka päätyttyä työntekijällä on 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen 360 päivän täyttymisen ja työkyvyttömyyden alkamisen välisen, enintään yhdeksän vuoden pituisen ajan, ollut 4 a §:n 1 momentissa tarkoitettu kolmea vuotta nuorempi lapsi. Tällöin edellytyksenä on kuitenkin, että

1) työntekijä on saanut tämän lapsen perusteella sairausvakuutuslain mukaista äitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa taikka lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain (1128/1996) mukaista lasten kotihoidon tukea; ja

perusteella saavuttanut oikeuden 6 §:n 1 momentissa tarkoitettuun täysitehoiseen eläkkeeseen, ei 6 a §:n säännöksiä sovelleta aikaisempaan työsuhteeseen. Työntekijän katsotaan tällöin saavuttaneen edellä tarkoitettun oikeuden lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaiseen eläketurvaan sinä ajankohtana, jona hänen sanotussa laissa tarkoitetuissa työsuhteissa saamansa ansio yhteensä on ennen työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista noussut sanotun lain 7 §:n 1 momentissa edellytetyyn vähintään 800 markan rajamäärään.

7 c §

Jos 7 §:ssä tarkoitettuihin kalenterivuosiin sisältyy työsopimuslain (320/1970) 35 a §:ssä tai 35 c §:ssä tarkoitettua palkkanta erityisäitiys-, äitiys- tai vanhempainlo-maa taikka hoitovapaata, eläkkeen perustee-na oleva palkka lasketaan 7 §:stä poiketen siten, että kalenterivuosi otetaan huomioon

6 b §

Jos työntekijä tulevaan aikaan oikeuttavan työsuhteen päätyttyä on myöhemmin toisen työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan

HE 180/1998
StVM 23/1998
EV 160/1998

enintään kymmenen viimeistä sellaista kalenterivuotta, joihin ei sisälly mainittua palkatonta aikaa.

8 §

Yhteensovituksessa huomioon otettavat peruseläkkeet ovat seuraavat työ- ja virkasuhteisiin sekä yrittäjätoimintaan perustuvat vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeet:

3) kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelaisissa (202/1964) säädetyn peruseläketurvan mukainen eläke; tällaisena eläkkeenä pidetään myös sanotun lain 1 §:n 7 momentissa tarkoitettulle hoitajalle ja 8 momentissa tarkoitettulle luottamushenkilölle myönnettyä peruseläketurvan mukaista eläkettä;

13) taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain (662/1985) mukainen eläke.

12 §

Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä ja kuntoutusrahasta määräytyy sekä eläkkeistä ja kuntoutusrahasta eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kes-

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

ken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

3) edellä 11 §:ssä tarkoitetuista lisäeduista on vastuussa se eläkelaitos, joka on ne vakuuttanut, siltä osin kuin etu vastaa ministeriön vahvistamien tai antamien perusteiden mukaisesti laitokselle suoritettavia vakuutusmaksuja taikka laskettavaa eläkevastuuta;

19 a §

Eläke tai osa siitä voidaan maksaa sosiaalihuoltolain (710/1982) 6 §:n 1 momentissa tarkoitettun toimielimen hakemuksesta sille käytettäväksi eläkkeensaajan tai sellaisen henkilön huoltoon, jonka elatukseen eläkkeensaaja toimeentulotuesta annetun lain (1412/1997) 2 §:n mukaan on velvollinen osallistumaan. Eläkkeen maksamisesta toimielimelle voidaan päättää myös siltä osin kuin sitä on suoritettava takautuvasti, mutta toimielin saa käyttää eläkettä jo annetun toimeentulotuen korvaamiseen vain siinä tapauksessa, että kysymys on toimeentulotuesta annetun lain 23 §:ssä tarkoitettusta ennakosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 920

Asetus**maatalousyrittäjien eläkeasetuksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan 7 päivänä marraskuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkeasetuksen (667/1969) 1 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 85/1977, seuraavasti:

1 §

Sovellettaessa maatalousyrittäjien eläkelain 2 §:n 2 momenttia maa jakautuu kolmeen alueeseen seuraavasti:

1) *Etelä-Suomi*, johon kuuluvat Ahvenanmaan, Uudenmaan, Varsinais-Suomen, Itä-Uudenmaan, Kanta-Hämeen, Päijät-Hämeen, Kymenlaakson ja Etelä-Savon maakunnat kokonaisuudessaan;

Satakunnan maakunnasta muut kunnat kuin Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää, Karvia, Merikarvia, Noormarkku, Pomarkku, Pori ja Siikainen;

Pirkanmaan maakunnasta muut kunnat kuin Ikaalinen, Kihniö, Kuru, Mänttä, Parkano, Ruovesi, Vilppula ja Virrat;

Etelä-Karjalan maakunnasta muut kunnat kuin Uukuniemi; sekä

Keski-Suomen maakunnasta muut kunnat kuin Kannonkoski, Karstula, Keuruu, Kinnula, Kivijärvi, Konnevesi, Kyyjärvi, Multia,

Pihtipudas, Pylkönmäki, Saarijärvi, Sumiai-
nen, Suolahti, Viitasaari ja Äänekoski;

2) *Keski-Suomi*, johon kuuluvat Pohjois-Savon, Pohjois-Karjalan ja Etelä-Pohjanmaan maakunnat kokonaisuudessaan;

Satakunnan, Pirkanmaan, Etelä-Karjalan ja Keski-Suomen maakunnista muut kuin Etelä-Suomeen kuuluvat kunnat; sekä

Pohjanmaan maakunnasta muut kunnat kuin Kruunupyö, Luoto, Pedersöre ja Pietarsaari;

3) *Pohjois-Suomi*, johon kuuluvat Keski-Pohjanmaan, Pohjois-Pohjanmaan, Kainuun ja Lapin maakunnat kokonaisuudessaan; sekä

Pohjanmaan maakunnasta muut kuin Keski-Suomeen kuuluvat kunnat.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*